

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **T-Mobile Czech Republic a. s.**, Tomíčková 2144/1, Praha 4, zastoupeného JUDr. Petrem Hromkem, advokátem se sídlem Vinohradská 30, Praha 2, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, Sokolovská 58/219, Praha 9, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 29. 5. 2012, č. j. ČTÚ-21 124/2012-603, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 132/2012, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 8. 12. 2014, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 11. 12. 2014, se žalobce (dále též „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). Navrhovatel požaduje určit Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) lhůtu pro vydání rozhodnutí o procesních návrzích, které učinil dne 6. 1. 2014 v řízení vedeném u městského soudu pod sp. zn. 9 A 132/2012 (navrhovatel uvedeného dne podal návrh na pokračování v přerušném řízení a uvedl, že souhlasí s rozhodnutím soudu bez nařízení jednání).

[2] Městský soud ve vyjádření k věci konstatoval, že žaloba byla podána dne 30. 7. 2012 a soud činil postupně nutné procesní úkony. Usnesením ze dne 7. 6. 2013 přerušil řízení s tím, že u téhož soudu probíhá pod sp. zn. 3 A 54/2011 řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu v této věci. Dne 6. 1. 2014 podal žalobce soudu návrh na pokračování v řízení, neboť ve věci vedené pod sp. zn. 3 A 54/2011 vydal městský soud dne 4. 12. 2013 rozsudek. Dne 24. 1. 2014 soud informoval žalobce, že prozatím nelze jeho návrhu vyhovět, neboť žalovaný podal proti rozsudku vydaném ve věci sp. zn. 3 A 54/2011 kasační stížnost, o které je před Nejvyšším správním soudem vedeno řízení pod sp. zn. 7 As 131/2013. Městský soud dodal, že Nejvyšší správní soud v této věci usnesením ze dne 23. 10. 2014 přerušil řízení, neboť Soudnímu dvoru Evropské unie předložil předběžné otázky podle § 48 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Nejvyšší správní soud zjistil ze soudního spisu městského soudu následující skutečnosti. Dne 30. 7. 2012 byla městskému soudu podána žaloba, kterou navrhovatel brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2012, č. j. ČTÚ – 21 124/2012-603; současně podal návrh na přerušení řízení. Zdůraznil v této souvislosti, že u soudu je vedeno řízení pod sp. zn. 3 A 54/2011, jehož předmětem je přezkum rozhodnutí žalovaného, jímž byla pravomocně ověřena výše prokazatelné ztráty z poskytování univerzální služby za rok 2004, přičemž výsledek uvedeného řízení je bytostně spjatý s výsledkem rozhodnutí v této věci (je jeho podkladem).

[4] Městský soud usnesením ze dne 7. 6. 2013 přerušil řízení, neboť se v projednávaném případě jednalo o řízení, pro něž je rozhodný výsledek současně probíhajícího řízení u téhož soudu pod sp. zn. 3 A 54/2011. Uvedl, že se v této věci jedná o výši příspěvků na účet univerzální služby za rok 2004, která se odvíjí od ověřené výše prokazatelné ztráty z poskytování univerzální služby za uvedený rok. Znalost výše prokazatelné ztráty je tak základním předpokladem, aby mohl být stanoven příspěvek na účet univerzální služby.

[5] Podáním městskému soudu ze dne 6. 1. 2014 navrhl žalobce pokračovat v řízení pro odpadnutí překážky, jež byla důvodem přerušení; poté se domáhal podáním ze dne 8. 12. 2014 určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona o soudech a soudcích.

[6] Nejvyšší správní soud podaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu zhodnotil a dospěl k závěru, že není důvodný.

[7] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[8] V řízení podle shora uvedeného § 174a zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout. Průtahy v řízení tak znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu.

[9] Pro nyní posuzovanou věc je rozhodující, že předseda senátu přerušil řízení o ní. Podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. může předseda senátu přerušit řízení, pokud zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé nebo takové řízení sám vyvolá.

[10] Nejvyšší správní soud tedy zkoumal, zda stále existuje takový důvod, pro který bylo předsedkyní senátu městského soudu dané řízení přerušeno. V případě, že by již důvod přerušení řízení odpadl, nebylo by namístě, aby řízení zůstalo přerušeno, jak namítá navrhovatel.

[11] Navrhovatelova žaloba brojila proti rozhodnutí žalovaného, jímž byla stanovena výše příspěvků na účet univerzální služby. Výše těchto příspěvků je odvozena od stanovené výše prokazatelné ztráty z poskytování univerzální služby. Je skutečností, že navrhovatel v bodech 36. až 38. žaloby brojí rovněž proti správnosti výše stanoveného příspěvku a uvedl, že tato se odvíjí od (podkladového) rozhodnutí žalovaného o ověření výše prokazatelné ztráty

pokračování

z poskytování univerzální služby za rok 2004; podle navrhovatele je toto podkladové rozhodnutí věcně nesprávné a má tak přímý vliv na nesprávnost rozhodnutí napadeného žalobou v tomto řízení.

[12] Má-li tedy městský soud řádně vypořádat žalobní body uplatněné v nyní projednávané věci, musí mít jistotu správnosti podkladového rozhodnutí. Právě řízení týkající se tohoto rozhodnutí ale Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 23. 10. 2014, č. j. 7 As 131/2013 – 86, přerušil. Současně předložil Soudnímu dvoru Evropské unie předběžné otázky směřující k výkladu článků 12 a 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2002/22/ES, o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, ze dne 7. 3. 2002 (dále jen „Směrnice“) a ke zjištění výkladu zde zakotveného institutu „čistých nákladů“ na poskytování této služby. Odpověď na uvedené otázky tak městský soud potřebuje k tomu, aby mohl v řízení vedeném v nyní posuzované věci odpovědět na žalobní body mířící právě do správnosti výše stanoveného příspěvku. Do doby, než obdrží Nejvyšší správní soud odpovědi na výše uvedené předběžné otázky a poté věcně rozhodne o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku ve věci sp. zn. 3 A 54/2011, může zůstat řízení v nyní posuzované věci přerušeno. Jak je zmíněno shora, po dobu přerušového řízení lhůty neběží.

[13] Nejvyšší správní soud neshledal ve věci průtahy, resp. tvrzenou nečinnost, a proto návrh podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl jako nedůvodný.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2014

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu